

Op een avond kwamen alle sterren bijeen. “We hebben iemand nodig om de weg te wijzen naar een stal”, zei de grote ster. “Ik moet het noorden al aanwijzen”, zei de Poolster, “ik kan het zeker niet doen!”. “Ik moet dringend mijn stralen oppoetsen”, zei een andere ster, “dus liever niet”. “Ik wou net een paar dagen vakantie nemen”, zei een andere ster. En zo ging het maar door. Tot een klein sterretje overbleef. “Wil jij de weg wijzen naar de stal?”, vroeg de grote ster. Het sterretje bloosde. Nog nooit had iemand hem zoiets gevraagd. “Denk je dat ik dat kan? Ik ben maar een heel klein sterretje!”. “Dat kun je zeker”, zei de grote ster. Het sterretje ging boven de stal staan. **Toen het zag dat in de stal de kleine Jezus in een kribbe lag, begon het uit alle macht te stralen en te schitteren.** Wijze mannen in een ver land zagen een schitterende ster. “Er is een koning geboren”, riepen ze blij. Ze gingen op weg naar waar de ster stond. Toen ze de pasgeboren Jezus gevonden hadden, gaven ze Hem hun mooiste geschenken. **En het sterretje ... dat bleef maar stralen en schitteren in die *Stille, Heilige Nacht* ...**

Stille Nacht, Heilige Nacht, ...

Tallose mensen zingen en vieren het op vandaag nog met ons mee: gelovigen, amper-gelovigen en anders-gelovigen. Zij voelen zich in deze Kerstnacht 'sterk' of in elk geval nog altijd 'een béétje' betrokken bij het Kerstgebeuren.

Miljoenen mensen over heel de wereld trekken in de kerstnacht door de duisternis naar honderdduizenden kathedralen, kerken en kapelletjes om de geboorte van het kind Jezus te vieren. Eigenaardig eigenlijk, mensen die je anders met geen stok de kerk in kunt krijgen, knielen vannacht neer voor een kribbe en zingen uit volle borst voor het Kerstekind.

De romantiek van Kerstmis sleept allen mee. De vraag is alleen: **waar naar toe ...?!**

Stille Nacht, Heilige Nacht, ...

De romantiek van Kerstmis brengt ons in het huis van stilte, in de kerk. En er is iets met die stilte. In deze 'Stille Nacht' mogen wij tóch iets horen! De stille geluiden die normaal worden overstemd door zoveel tumult om ons heen, kunnen ons oor en ons hart bereiken. In de Kerstnacht mogen we **zien en luisteren** naar wat we op andere dagen niét zien en niét horen.

Stille Nacht, Heilige Nacht, ...

We luisteren en kijken dan naar het verhaal van Kerstmis. Kerstmis is - zo blijkt - het toegankelijkste, het gemakkelijkste feest van de christenen. Tegelijk gaat het over de óntoegankelijkste, de moéilijkste waarheid van het christelijk geloof:

- * dat een God die de hele wereld omvat, **mens is geworden**;
- * dat een God die alomtegenwoordig is, nu plots te vinden is op één welbepaalde plaats: in Bethlehem, in een stal, **in een kribbe**;
- * kortom: dat God, die almachtig is, zich zo klein kan maken!

Stille Nacht, Heilige Nacht, ...

God, die almachtig is, maakt zich klein, wordt geboren als **een Kind** en komt ónder ons wonen. Een kind raakt ons hart, maar 'zien' en 'ervaren' wij dat wel?!

Een stel kinderen speelde verstoppertje. Eentje had zich zo goed verstopt dat hij niet gevonden werd. Toen hij eindelijk uit zijn schuilplaats tevoorschijn kwam, merkte hij dat de andere kinderen allemaal al naar huis waren. 'Waarom huil je?', vroeg zijn moeder toen hij verdrietig thuis kwam. 'Omdat ze niet naar mij hebben gezocht', was het antwoord!

God zou óók wel eens kunnen huilen, omdat wij soms niet, of nauwelijks, naar Hem zoeken. En toch blijft Hij op zoek naar óns. Dat vieren we met Kerstmis ... elk jaar opnieuw ... Een kerstboom kan je optuigen met prachtige kerstballen en met betoverend engelenhaar, maar het blijft een afgezaagde boom, en als je niet uitkijkt een afgezaagd verhaal. In de Kerstnacht kijken en luisteren we naar **het échte Kerstgebeuren** dat níét voorbijgaat, dat blijvend is. Jezus die van Godswege ons menselijk bestaan komt delen! Durven wij in die nacht knielen voor het goddelijke in ons leven?!

Stille Nacht, Heilige Nacht, ...

Durven we knielen voor het goddelijke in ons leven? Of lijkt ons hart op een arme stal, niet overal even proper, met duistere hoekjes, met plaatsen waar het licht niet altijd schijnt?

Is er ook vandaag geen plaats in de herberg ... en moet Hij opnieuw geboren worden in een 'koude koeienstal'?!

De Heer zoekt in elk geval een herberg in ons hart. Hij zal geen deuren intrappen, geen sloten forceren. Hij staat aan de deur van ons hart en klopt.

Als wij open doen zal Hij binnenkomen met zijn geluk en zijn vrede. Als wij de deur gesloten houden zal Hij voorbijgaan en misschien opnieuw geboren worden in de kilte van een stal, in het duister van de nacht ...

Stille Nacht, Heilige Nacht, ...

'Nacht' is het vooral: wanneer mensen zien, maar geen uitzicht mee hebben; wanneer handen tasten naar een houvast, maar geen steun vinden; wanneer armoede geen uitzicht kent; wanneer vluchtelingen buitengesloten blijven; wanneer mensen in de kou staan en nergens warme genegenheid ondervinden. Voor déze mensen is Jezus in de nacht verschenen **als een Licht**.

De Ster van Bethlehem moge onze ogen openen voor het leed in de wereld - veraf - maar zeker ook dichtbij! Dat maakt een verschil van 'dag en nacht', van 'duisternis' naar 'licht'!

Stille Nacht, Heilige Nacht, ...

Het Kerstfeest is het feest van de hoop! Laten wij ons niet beter voelen dan de herders bij de stal, niet wijzer zijn dan de 3 wijzen uit het Oosten. Laten wij ons eenvoudigweg inzetten voor de droom van God: een betere wereld en vrede op aarde aan alle mensen van goede wil!

Wees daarom elkaar nabij, zoals God ons - in het Kerstkind Jezus - nabij komt ... in deze **Stille, Heilige Nacht. Zalig Kerstfeest !!**

Diaken Danny Vandenbroucke.